

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/423/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

260/2013. (IX. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. június 5-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2013. szeptember 18-án – Dr. Kádár András Kristóf testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – K. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2013. június 5-én postai úton előterjesztett beadványában az alábbiakat adta elő. A panaszos ellen végrehajtási eljárás volt folyamatban, amely során bűncselekmény elkövetésére utaló adatok merültek fel, ezért a panaszos feljelentést tett a K. Városi Ügyészségen. Ez alapján eljárás indult vesztegetés és hivatali visszaélés büntette miatt, majd a két ügyet egyesítették. A fenti ügyben a panaszos feljelentés-kiegészítést tett, mivel H. ügy jutott két ingatlanához, hogy T-t és társait megvesztegette, T. részére 450 000 forint készpénzt adott át. H. ráadásul olyan célzást is tett, hogy az ügyben a végrehajtók is érdekelve voltak. A fenti összegért cserébe T. és társai biztosították, hogy H. az ingatlanokat a becsérték 20%-ért meg tudja vásárolni. A végrehajtó 2012. november 20-án H. birtokába adta a két ingatlant teljes kiürített állapotban. A panaszos később a jogügyleteket megtámadta, és az ügyészséghez fordult.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos elmondása szerint H. és alkalmazottai ezt követően az árverési vétel tárgyát nem képező ingóságait eltulajdonították, illetve a fenti két ingatlanra, valamint a L. város *² szám alatti tanyájára szállították. H. lőfegyver használatával megakadályozta a panaszost, hogy visszaszerezze ingóságait, és „ugyancsak lőfegyvert használt az ellopott ingóságok megtartásához” is. Ez ügyben a panaszos többször tett feljelentést, illetve feljelentés-kiegészítést a K. Rendőrkapitányságon, valamint jelezte a hatóságoknak, hogy több egyéb bűncselekményre utaló körülmény is felmerült H-val kapcsolatban. A panaszos ez idáig sikertelenül kezdeményezte helyszíni eljárás lefolytatását, jogtalanul eltulajdonított ingóságai lefoglalását és kiadását. A panaszos 2013. április 12-én közvetlenül írásban fordult a L. Rendőrőrs parancsnokához, jelezve, hogy újabb súlyos bűncselekményt követtek el sérelmére, mivel H. lőfegyverrel életveszélyesen megfenyegette. A beadványában a panaszos arra is hivatkozott, hogy H. elmondása szerint jelentős összeget fizet az őrsparancsnoknak és N. polgárőr parancsnoknak, így ő mindent megtehet, mivel a rendőrség és a polgárőrség védelmét élvez. Ezen beadványát a K. Rendőrkapitányság hatáskör hiányában megküldte a K. Nyomozó Ügyészséghez. H. ezt követően feljelentést tett a panaszos ellen, amelynek eredményeként a panaszost 2013. május 14-re megidézték. A panaszos szerint H. feljelentésének előzménye az lehetett, hogy egy alkalommal a H-nál érdeklődött az eltulajdonított ingóságai után, illetve azokat, és a még el nem tulajdonított tárgyait a kerítésen kívül megtekintette. H. erre adott reakciója az volt, hogy lőfegyverrel megfenyegette a panaszost, egy sorozatot lőtt a levegőbe. Ennek hatására a panaszos az 500 méterre lévő tanyás ingatlanára távozott, ahova percekben belül H. is követte, és továbbra is fegyverrel fenyegetőzött, majd rendőrt hívott. A panaszos állítása szerint a helyszínre kiérkező M. rendőr meg sem hallgatta, saját ingatlanáról elzavarta, továbbá ezen rendőri intézkedésről készült jelentésről nem tájékoztatta. A panaszos elmondása szerint ez a rendőri „hozzaállás” nem egyedi eset, korábban már több hasonló esetet sérelmezett.

A panaszos elmondása szerint H. a rendőrségtől kapott instrukciók alapján tanukat kutatott fel, és annak ellenére, hogy a megkeresettek nem rendelkeznek semmiféle információval, jelezte nekik, hogy „mi az elvárás a tanúmeghallgatások alkalmával”.

A panaszos továbbá sérelmezte a rendőrség eljárást egy tanúmeghallgatás kapcsán.

A panaszos kifogásolta, hogy a nyomozó hatóság mind a mai napig nem tisztázta az ingóságok tulajdon jogát. A panaszos megítélése szerint a feljelentésekben megjelölt ingóságok nem kerültek H. tulajdonába tekintettel arra, hogy H. az árverésen ingatlant vásárolt nem ingóságot.

A panaszos állítása szerint arra is van adat, hogy a H. igénybe vett rendőri és polgárőri kapcsolatokat az ingóságok megtartása érdekében, és jelentős védelmi pénzeket fizetett, amellyel újabb bűncselekmény valósult meg. A panaszos szerint ez nem egyedi eset, több súlyos bűncselekményre utaló körülményt tárt fel, amelynek egyes rendőrök „nem kivizsgálói, hanem haszonélvezői”.

2) a) A panaszos 2013. július 10-én postai úton előterjesztett beadványában az alábbiakkal egészítette ki panaszát.

---

² Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében az adatot töröltük.

A fegyverrel történő fenyegetés L. városban, a **³ szám alatti tanyás ingatlannál történt. A tanyán lévő ingatlanban és annak közvetlen közelében voltak a panaszosnak bizonyos ingóságai tárolva. Amikor azokat a panaszos a kerítésen kívülről távcsővel ellenőrizni akarta, H. „lőfegyvert használt”. Ezt követően a panaszos a ****⁴ szám alatti tanyájára ment, ahova körülbelül 15 perc múlva autóval követte H. H. találkozott K. P-val, aki telefonon szölt a panaszosnak menjen oda hozzájuk. A rendőr ehhez képest néhány perccel később érkezett ki, aki odament H-hoz és el kezdett vele beszélgetni. Mindeközben H. továbbra is fenyegette a panaszost. A panaszos elmondása szerint a rendőr elzavarta a helyszínről, amikor nyilatkozni akart a történetekre vonatkozóan. A rendőr nem kérte el a panaszos adatait, kérdéseket sem tett fel neki, meg sem hallgatta őt. Mindez a tanya hátsó kapubejárójánál történt. Itt akart távozni két személy gépkocsival a panaszos telkéről, azonban ebben akadályozva voltak, mivel H. gépkocsija a bejáratot elzárta. A rendőr egy „papír fecnire” felírta a távozni szándékozók adatait.

A panaszos az intézkedő rendőrt már korábbról ismerte, mivel ellene már tett panaszt hasonló ügyben. (Ekkor a panaszos egy általa súlyosnak ítélt bűncselekmény kapcsán igyekezett fényképes bizonyítékot szerezni közúton, azonban M. megakadályozta őt az adatgyűjtésben.)

A panaszos az intézkedésről készült rendőri jelentés őt érintő részéről kért tájékoztatást a helyszínen M-től, majd a rendőrsőn is, azonban a kért felvilágosítást nem adták meg neki.

A rendőr a helyszínen nem állt szóba a panaszossal, ráadásul őt „elég agresszíven elzavarta”, mivel tájékoztatást szeretett volna kérni.

Nem került sor a panaszos igazoltatására, a rendőr nem közölte az intézkedés okét és a célját, a beszélgetést H-val folytatta.

A panaszos nem tudja, hogy M. foganatosított-e intézkedést H-val szemben, illetve sor került-e egyéb eljárási cselekményre, mivel a rendőr elküldte őt a helyszínről.

b) A panaszos a beadványához mellékelten megküldte a 2013. április 6-án és április 28-án H. és társai ellen tett feljelentés-kiegészítését „sérelmére folytatólagosan elkövetett lopások miatt”. A panaszos előadta, H. mindent elkövet az ellene, hogy a panaszos vagyontárgyait megvédhesse, vagy azok eltulajdonítását megakadályozhassa, és ezzel összefüggésben lőfegyvert is használ. H. ezen cselekményeihez felhasználja a rendőrséget és a polgárőrséget is. A rendőrség nem teszi meg a szükséges intézkedéseket, a panaszos többszöri kérése ellenére nem tartanak helyszíni szemlét, nem foglalják le és adják ki a panaszos ingóságait.

c) A panaszos csatolta a l-i órparancsnoknak címzett, 2013. április 12-én kelt levelét, amelyben többek között előadta, hogy 2013. április 10-én ellenőrizte ** szám alatti ingatlanon elhelyezett ingóságait, amely alkalommal azt tapasztalta, hogy az ingatlan nyílászárói ki vannak feszítve. A panaszos szeretett volna meggyőződni az ott elhelyezett értékei meglétéről, ebben azonban H. „életveszélyesen megfenyegetve” megakadályozta. Eközben a panaszost meglátogatta az egyik ismerőse, aki egy itató edényt kívánt megvásárolni. Ennek elszállításához a panaszos hozzájárult. Ezt követően H. *** szám alatti tanyára kísérte a panaszost, ahol ismételten felelősségre vontta őt, azt állítva, hogy a panaszos az itató edény elszállításával sérelmére 800 000 forint kárt okozott. A panaszos a levele további részében

³ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében az adatot töröltük.

⁴ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében az adatot töröltük.

pedig arról így, hogy H. tanúk előtt elmondta, hogy az itató edény nem az ő tulajdona ennek ellenére a vevő azt nem szállíthatta el, azt *** szám alatti ingatlanon kellett hagyni. A panaszos továbbá előadta, hogy nem először fordult elő, hogy a sérelmére elkövetett bűncselekmény kapcsán nem megy ki a helyszínre a rendőrség, illetve a szükséges intézkedést nem foganatosítják, és az elkövetőket „sajátos módon kezelik”. Ezzel szemben, amikor a rendőri intézkedés feltétele fel sem merül, akkor percekben belül a rendőrség „haveri, bizalmi alapon” intézkedésre készen jelenik meg a helyszínen. A panaszos a közelmúltban többször tett feljelentést, amely esetében a kívánt és szükséges rendőri intézkedés elmaradt.

d) A panaszos mellékelte továbbá a l-i őrsparancsnoknak címzett, 2010. szeptember 23-án kelt panaszbeadványát, amelyben egy 2012. szeptember 15-én foganatosított rendőri intézkedést sérelmezett. Ezen panaszt a megküldött rendőrségi iratok alapján az intézkedést foganatosító rendőrkapitányság közigazgatási eljárás keretében elbírálta

3) A panaszos 2013. július 15-én előterjesztett levelében ismételten kérte a Testület vizsgálatát, valamint több olyan iratot is a Testület rendelkezésére bocsátott, amelyek olyan körülményeket tárnak fel, amelyek már a fentiekben ismertetésre kerültek, vagy jelen panaszügy elbírálása szempontjából nem relevánsak, ezért a Testület az ismertetésüktől eltekint.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak relevánsak.

1) A l-i őrsparancsnok a Testület kérdéseire válaszolva az alábbiakról számolt be a 2013. április 10-ei rendőri intézkedéssel összefüggésben.

2013. április 10-én 16 óra 20 perckor L. Rendőrőrsön rendszeresített ügyeleti szolgálati mobiltelefonra bejelentést tett H., aki rendőri intézkedést kért. H. elmondta, hogy idegen személyek jártak a ****⁵ számú tanya mellett található ingatlanban és onnan elvittek egy fém vályút. H. az ismeretlen személyeket követte és eljutott *** szám alatti tanyaához, ahova rendőri intézkedést kért.

A kifogásolt rendőri intézkedés vonatkozásában megállapítható, hogy a sérelem felismerése – annak jellegéből fakadóan – egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így az Rtv. 93. § (1) bekezdése első fordulata alkalmazásának volt helye. A bejelentő által elmondottak alapján M. r. zászlós a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltak alapján köteles volt intézkedni, illetve intézkedést kezdeményezni, mivel olyan jogsértő magatartást hoztak tudomására, mely a közrendet vagy a közbiztonságot sértette.

M. r. zászlós körzeti megbízott a rendőri intézkedés kapcsán történt szóbeli meghallgatása során az alábbiakat mondta el: A *** szám alatti tanya kapubejárójába történt megérkezését követően az Rtv. 20. § (2) bekezdésében foglaltak alapján – figyelemmel a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati

---

⁵ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében az adatot töröltük.

Szabályzat) 2. § (1) bekezdésében foglaltakra – az intézkedés megkezdése előtt nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölte H-val, valamint a helyszínen tartózkodó személyekkel (E-vel, P-vel, K-val és ifj. K-val). A helyszínen M. r. zászlós szóban meghallgatta H-t, amely során a tanya épületének bejárójából gyalogosan jött a kapu felé a panaszos, aki hangosan szidalmazni és fenyegetni kezdte a rendőrrel beszélgetést folytató H-t. M. r. zászlós felszólította a panaszost, akit korábbi rendőrségi eljárások kapcsán több éve személyesen ismert, hogy fejezze be az ordítózást és a fenyegetőzést, mivel azzal akadályozza a rendőri intézkedést. A panaszos ezt követően tovább szidalmazta H-t, majd ismételt rendőri felszólítást követően elhallgatott, és olyan kijelentéseket tett, hogy a tanya és az onnan elhozott vályú az ő tulajdona. Ezután bement a tanya épületébe. M. r. zászlós a panaszossal a rendőri intézkedés okát és célját nem tudta közölni, mivel a panaszos magatartása és H-val folytatott szóbeli meghallgatás ezt nem tett lehetővé. Az intézkedő rendőr a bejelentővel történt intézkedéseket követően a panaszossal a kapcsolatot felvenni nem tudta, mivel a tanya udvarán tartózkodó K. P. I-né azt közölte, hogy a panaszos elment a tanyából annak másik kijáratán.

M. r. zászlós a helyszínen H-t, és az ott tartózkodó személyeket vonta intézkedés alá, az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) pontja alapján – figyelemmel a Szolgálati Szabályzat 25. § (1) és (2) bekezdésére – igazoltatta azon célból, hogy történt-e valamilyen jogsértés, és egy esetleges későbbi eljárás során az érintettek személye ismert legyen.

A rendőrség ismeretei szerint *** szám alatti tanya a panaszos tulajdonát képezi.

M. r. zászlós meghallgatása alapján a panaszos azon állítása nem fedti a valóságot, miszerint a rendőr őt meg sem hallgatta, nem volt kíváncsi a történetekre, valamint a panaszost az ingatlanról „agresszíven” elzavarta. Nem valós a panaszos azon állítása sem, miszerint kérése ellenére nem kapott tájékoztatást az intézkedésről készült jelentésről, mivel a helyszínen ilyen kijelentést és kérést nem intézett a rendőrhöz.

A panaszos 2013. április 12-én személyesen egy beadványt adott át a rendőrőrsön, amelyben a 2013. április 10-ei rendőri intézkedés ellen élt panasszal. Ezen beadvány rendőri intézkedés elleni panaszként került kezelésre, és mivel a rendőrőrs parancsnokát hivatali személy által elkövetett bűncselekmény elkövetésével vádolta meg, így a beadvány további intézkedés megtétele céljából 2013. április 22-én a K. Nyomozó Ügyészségnek küldték meg.

A panaszos 2013. június 28-án a L. Rendőrsön Sz. r. főtörzsőrmester nyomozó részére átadott emlékeztetőben a 2013. április 10-ei eset kapcsán említi meg azon körülményt, hogy az akkori intézkedéssel kapcsolatosan sem M. r. zászlóstól, sem Sz. r. főtörzsőrmestertől nem kapott információt. A két rendőr elmondása alapján a panaszos részéről ilyen tájékoztatási kérelem feléjük nem érkezett. Ezen irat is a rendőrök által elkövetett hivatali visszaéléseket tartalmaz, ezért az megküldésre került a K. Ügyészségnek.

A panaszos a fenti emlékeztető átadását megelőzően a rendőrőrs épületének váró helyiségében szóban megfenyegette az őrsparancsnokot, hogy 5 millió forintot fizessen neki az elfogult rendőri eljárások során keletkezett kárai miatt, valamint felhívta arra a figyelmét, hogy vigyázzon magára és a családjá testi épségére. Ez ügyben a K. Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztálya indított eljárást a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 176/A. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő

zaklatás vétségének elkövetése miatt a panaszos ellen. A Vizsgálati Osztály a rendőrkapitányság kizárására a szükséges intézkedéseket megtette.

A panaszos azon állítása, miszerint H. a rendőr kiérkezésekor is fenyegette nem fedi az igazságot, mivel a rendőr kiérkezésekor a panaszos nem volt jelen, ő csak később jött ki a tanya épületéből, amely során fenyegette és szidalmazta H-t. H. a rendőri intézkedés során fenyegetőleg nem lépett fel a panaszossal szemben.

H. a helyszínen közölte M. r. zászlóssal, hogy a későbbiekben feljelentést fog tenni a panaszos ellen. H. 2013. április 12-én meg is tette a feljelentést a rendőrőrsön Btk. 176/A. (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő zaklatás vétsége és egyéb más bűncselekmények elkövetése miatt, amelyben a L. Rendőrőrs folytat eljárást.

M. r. zászlós rendőri intézkedését nem befolyásolta azon körülmény, hogy a panaszos 2012. szeptember 27-én a rendőri intézkedés elleni panaszt nyújtott be. A beadvány kivizsgálásra került, amelyben megállapították, hogy az intézkedés törvényes, jogszerű és szakszerű volt.

M. r. zászlós intézkedés során tanúsított magatartása, hangneme határozott és kultúrált lehetett, amelyre a korábbi évek tapasztalataiból következtek.

Az intézkedés során M. r. zászlós az igazoltatáson kívül további rendőri intézkedéseket nem fogantatosított, mivel bűncselekmény és szabálysértés elkövetésének megalapozott gyanúja nem merült fel az ott tartózkodókkal szemben.

Az őrsparancsnok szerint a panaszos lőfegyverhasználatra vonatkozó állítása is megkérdőjelezhető, mivel az intézkedés kapcsán egyik fél részéről sem merült fel olyan körülmény, amely alátámasztaná, vagy annak lehetőségét vetné fel. Azonban a panaszos 2013. január 14-én ismeretlen tettes ellen tett feljelentést a Btk. 316. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő lopás büntett elkövetése miatt, majd később feljelentés-kiegészítéssel élt, amelyben a lőfegyveres eseményeket ismerteti.

A panaszos L. Rendőrőrs 2013. július 25-án tett feljelentései alapján hat ügyben folytat nyomozást, míg H. feljelentése alapján is indult nyomozás a panaszos ellen.

A panaszos a fentiekben túl több olyan bejelentést tett a rendőrőrsön, mellyel rendőröket vádol hivatali bűncselekmények elkövetésével. Ezen bejelentések soron kívül megküldésre kerültek a K. Nyomozó Ügyészségnek.

2) M. r. zászlós 2012. április 12-én kelt jelentésében a fentiekhez képest az alábbi többlet információkat rögzítette.

H. elmondása szerint a **** szám alatti tanyában az ő sógora, E. lakik, a tanya melletti terület pedig az ő tulajdonát képezi, sógora ezekre a tanyából rálát. A terület egyik része korábban a panaszos tulajdonában volt. Az intézkedés napján E. felhívta a H-t, hogy azt tapasztalja, hogy K. P., aki a panaszos alkalmazottja, két idegen férfi társaságában bemegy a fenti területre engedély nélkül, és onnan egy fém vályút kivisznek, gépkocsira rakják és *** szám alatti tanyára szállítják. H. ennek hallatán azonnal gépkocsiba ült P. ismerősével, és E-hez mentek,

akit felvettek és elhajtottak a nem messze lévő tanyához, ahova látta E., hogy bevitték a vályút. A kapu előtt megálltak, majd odament hozzájuk K. P., aki előadta, hogy a panaszos utasítására ment be H. ingatlanába a két személlyel. Ezután K. P. visszament a tanyába, majd a panaszos kiment a kapuhoz, és felháborodva el kezdte fenyegetni őket, amikor kérdőre vonták, hogy milyen jogon járt K. P. és a két másik személy H. tulajdonát képező területen. A panaszos azt állította, hogy az a terület a sajátja, és oda azt küld be, akit akar, a vályú pedig az övé, azt eladta a két férfinak, K-nak és ifj. K-nak.

K. és ifj. K. pedig elmondta a rendőrnek, hogy nekik még régebben kínált eladásra egy vályút a panaszos, ezért felkeresték őt, aki azt mondta nekik, hogy K. P. majd elviszi őket a tanyára, ahol a vályú van, és onnan azt elhozhatják. Tehát ők úgy tudták, hogy az ingatlan a panaszosé, és oda engedélyével mennek be. Tekintettel arra, hogy a vályú tulajdonjoga kérdésessé vált, annak megvételétől egyenlőre elálltnak, és azt mondták nem viszik sehová, lerakják a *** szám alatti tanyán.

A rendőr elmondása szerint kiérkezésekor K. P. nem volt a helyszínen, a panaszos jött ki a kapuhoz, aki csak kiabált H-val. M. r. zászlósnak a panaszos azt nyilatkozta, hogy a vályú és a terület, ahonnan azt elhozatta K. P-val, az ő tulajdonát képezik, és H-t fel fogja jelenteni. A vitás felek közül senki nem tudott a területre vonatkozóan tulajdonjog igazolására alkalmas iratit bemutatni. H. úgy nyilatkozott, hogy a napokban az ügyel kapcsolatban a feljelentést meg fogja tenni a L. Rendőrőrsön, és segítséget azért kért, hogy a hatóság tudjon a történetekről, a későbbiekben feljelentett felek nehegy letagadják az esetet. A vályú tulajdonjogára vonatkozóan H. nem tudott nyilatkozni, mivel a tanyát nem a panaszostól vette, azt pedig nem tudja, hogy a vályúra még az előző tulajdonos igényt tart-e vagy esetlegesen az ingatlannal együtt az ő birtokába került az is, mivel a szerződésben nem tudta ezt értelmezni. H. nem a vályú elszállítása miatt volt felháborodva, hanem a magánlaksértést sérelmezte.

III.

1) A Testület a panaszjárásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

a) Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.), esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. Az Rtv. 93. § (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Az előadó testületi tag 2013. június 11-én kelt levelében tájékoztatta a panaszost, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében a Testület rendőri intézkedésekkel, mulasztásokkal, valamint kényszerítő eszközök alkalmazásával foglalkozik, így nem jogosult büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni, valamint az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani. A fentiek értelmében a Testületnek nem terjed ki a hatásköre a rendőrség nyomozóhatóságként végzett tevékenységére – úgy mint helyszíni szemle, ingóságok lefoglalásának és kiadásának elrendelésére –, mert ilyen jellegű panaszokra a büntetőeljárásról szóló 1998. évi IV. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései az irányadók. A Testület hatáskörének hiányában szintén nem állapíthatja meg, hogy a rendőr, vagy más követtek-e el bűncselekményt. A Testület tájékoztató levelében felhívta a panaszos figyelmét, hogy beadványának csak azon részét vizsgálhatja, amely M. r. zászlós (2013. április 10-ei) fellépésére vonatkozik.

A panasz ezen része vonatkozásában a fentiekre tekintettel a Testület hatáskörének hiányát állapította meg.

Mivel a panaszos kifogásolta, hogy a rendőrség nem tisztázta az ingóságok tulajdonjogát, szükséges a Testületnek megjegyezni, hogy ezen eljárás lefolytatása nem a rendőrség, hanem a bíróság hatásköre.

b) A panaszos elmondása szerint, amikor H. fegyverrel megfenyegette, akkor a helyszínrre érkező rendőr meg sem hallgatta, saját ingatlanáról elzavarta.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése értelmében „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni”.

A kifogásolt rendőri intézkedés vonatkozásában megállapítható, hogy a sérelem felismerése – annak jellegéből fakadóan – egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így az Rtv. 93. § (1) bekezdése első fordulata alkalmazásának volt helye.

A panaszbeadványából nem volt megállapítható, hogy a sérelmezett rendőri fellépésre mikor került sor, ezért a Testület felhívta a panaszost, hogy jelöljön meg erre vonatkozóan pontos dátumot, valamint felhívta a figyelmét, hogy amennyiben a panasz előterjesztésére nyitva álló határidőt elutasította, jelölje meg a késedelem indokát. A panaszos 2013. július 10-én előterjesztett beadványából, valamint az ahhoz mellékelt iratokból megállapítható volt, hogy a sérelmezett intézkedésre 2013. április 10-én került sor. Jelen esetben a húsz napos határidő – a munkaszüneti napot is figyelembe véve – május 2-án járt le, amelyet a panaszos 34 nappal lépett túl. Azonban a panaszos nem élt igazolási kérelemmel, nem hozott a Testület tudomására olyan körülményt, amely a késedelmének kimentésére szolgált volna, ezért a Testület a panasz ezen részét nem tudta befogadni.

A fentiek alapján a Testület megállapította, hogy a panaszbeadvány említett részei tekintetében az Rtv. szerinti törvényi határidőt a panaszos önhibájából elmulasztotta.

A panaszos sérelmezte, hogy a 2013. április 10-ei rendőri intézkedésről készült jelentés rá vonatkozó részéről a helyszínen M. r. zászlós nem adott felvilágosítást, valamint az intézkedést követően a L. Rendőrőrsön sem kapott tájékoztatást.

Olyan esetekben, amikor a panaszos rendőri mulasztást sérelmez, a panasz előterjesztésére nyitva álló húsz napos határidő számítása azt követően kezdhető meg, hogy a rendőrség a mulasztásból adódó jogsértő helyzetet megszüntette. Tényként rögzíthető, hogy a panaszos által sérelmezett rendőri mulasztás az intézkedés napjától – a mulasztás jellegéből adódóan – folyamatosan fennállt. Azaz a vizsgált esetben a panaszos egy folyamatosan fennálló, jogsértő helyzetet feltételezett, sérelmezett, ezért a Testület a panaszt határidőben érkezettnek tekintette.

A panaszos beadványa és a rendőrségi dokumentumok ismeretében – az intézkedés idején hatályos jogszabályi rendelkezéseket alapul véve – a Testület tehát vizsgálata tárgyává tette a rendőrség felvilágosítási kötelezettségét.

A fentiek alapján a Testület arra a megállapításra jutott, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A l-i órparancsnok tájékoztatása szerint a panaszos 2013. június 28-án a L. Rendőrsön Sz. r. főtörzsőrmester nyomozó részére átadott emlékeztetőben a 2013. április 10-ei eset kapcsán említi meg azon körülményt, hogy az akkori intézkedéssel kapcsolatosan sem M. r. zászlóstól, sem Sz. r. főtörzsőrmestertől nem kapott információt. A két rendőr elmondása alapján a panaszos részéről ilyen tájékoztatási kérelem felénk nem érkezett.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr köteles a hozzáférőknek a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A törvényhelyhez fűzött miniszteri indokolás szerint a felvilágosítás-adási kötelezettség tartalma pontosan nem határozható be, de a kérés teljesítése csak akkor tagadható meg, ha jogszabályba ütközik, vagy ha az a szolgálat ellátását, illetőleg a rendőri intézkedés végrehajtását késlelteti, illetve más módon veszélyezteti.

A hivatkozott rendelkezések alapján a panaszos joggal várhatta el, hogy a rendőrség megadja a kért felvilágosítást az intézkedésről készült rendőri jelentés rá vonatkozó részéről.

A Testület ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök szűkös volta miatt a panaszosi és a rendőri előadás között tapasztalt ellentmondást nem tudta feloldani, ezért úgy foglalt állást kifejtettekkel kapcsolatban, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogának sérelme nem megállapítható.

III.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogyanatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2013. szeptember 18.

Dr. Kozma Ákos
testületi tag (elnökhelyettes)

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET